

FULLS/103

del Museu Arxiu de Santa Maria

Mataró, abril 2012

TAULA

- EDITORIAL 1
- ACTUALITAT 2
- ESTUDIS

NOVES DADES SOBRE EL SUEC JOHN LUND, TÈCNIC EN ESTAMPACIÓ CONTRACTAT PER IMPLANTAR A MATARÓ LA REAL FABRICA DE INDIANAS DE JAIME CAMPINS Y CIA. (1746-1749)

Joaquim Llovet 4

UN ALUMNE MATARONÍ A MONTELIEU (1838)

Manuel Cusachs i Corredor 7

PERSPECTIVES DE LA INDÚSTRIA DE MATARÓ

Xavier Brullet i Tenas 13

- DOCUMENTACIÓ

VIATGE A MATARÓ (1893)
La Il·lustració Catalana

APENDICIFORMES (1917)
Pequeña Gaceta del régimen local 15

- DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Portada: Fàbrica de l'aiguacuit, Carretera d'Argentona
Dibuix de Josep Vinardell.
La Il·lustració Catalana, núm. 305,
(Barcelona, 31 de març de 1893).

Prohibida la reproducció dels textos i de les il·lustracions sense esmentar la procedència.

Edita: MUSEU ARXIU DE SANTA MARIA

Centre d'Estudis Locals de Mataró
Beata Maria, 3. 08301 Mataró
Tel. 93 790 15 28 (Parròquia de Santa Maria)
www.masmm.org

Director: Nicolau Guanyabens i Calvet

Consell de redacció: Nicolau Guanyabens i Calvet
Manel Salicrú i Puig
Joan Castellà i Oliva

Composició i impressió:

Impremta Copyrap. Tetuan, 34 - 08302 MATARÓ

Dipòsit Legal: B-15.257-1978 ISSN 0212-9248

L'Equip del Museu Arxiu de Santa Maria no es responsabilitza necessàriament de l'opinió que expressen els articles signats.

Amb la col·laboració de

Ajuntament de Mataró
Institut Municipal
d'Acció Cultural

Amb el suport de

INSTITUT RAMON MUNTANER

EDITORIAL

LA CRISI DE LA INDÚSTRIA MATARONINA

La industrialització de Mataró va fer-se durant la segona meitat del segle XIX. I des d'aleshores fàbriques, tallers i xemeneies de vapor havien marcat la fesomia urbana.

Ara, cent cinquanta anys després, la indústria mataronina, i la de tot Catalunya, és enmig d'una forta crisi, marcada per la globalització, origen de deslocalització i desindustrialització, i de gran atur en les classes treballadores i de la gent jove.

Mataró al llarg del temps havia sofert altres crisis industrials, les més importants la de la fi de la guerra de Cuba, amb la pèrdua dels mercats colonials; la posterior a la guerra europea, la provocada per la guerra civil; la posterior a la segona guerra mundial i la de la fi de la dictadura franquista.

Totes s'havien superat d'una manera o altra. Fins i tot s'havia modificat la trama urbana amb noves fàbriques i polígons industrials de nova creació.

Però la crisi actual, iniciada als anys noranta del passat segle, és molt diferent. Ha desaparegut totalment la indústria metal·lúrgica. També ha desaparegut la pràctica totalitat del ram de la construcció, després del boom constructiu-especulatiu dels últims anys que, a més, ha arrossegat l'única institució financera de la ciutat i la promotora municipal d'urbanisme. I el sector tèxtil és en franca davallada, tot i que encara és la indústria principal de la ciutat. Això a part, només resten dues importants indústries químiques i gran quantitat de petits tallers, que potser són l'única esperança de creixement futur.

Només la innovació, la qualitat, el disseny i les noves tecnologies podran redreçar l'actual situació.

Però, com diu el nostre col·laborador Xavier Brullet, el present no és bo i el futur no es veu gaire esperançador.